

جنبش حمایت از مبارزات ملت ایران
MOVEMENT TO SUPPORT FREEDOM IN IRAN

عربهای آزادیخواه و ایرانیان عزادار!!

بامداد دوشنبه ۳۱ مرداد، طرابلس پایتخت لیبی به دست مخالفان مسلح دولت معمرالقذافی افتاد و حکومت دیکتاتوری لیبی به زیر کشیده شد. با سقوط این دیکتاتور ملت ایران یک گام به آزادی نزدیکتر گشت و می بینیم که دروازه های پولادین دشمنان مردم سالاری یکی پس از دیگری بدست آزادیخواهان گشوده می شوند و دایره ی عملیاتی دیکتاتورها روز بروز تنگ تر می گردد.

هم اکنون به ایدئولوژی (اندیشه پردازی) و مسیر سالم یا انحرافی دست اندر کاران شورش لیبی و سایر کشورهای عربی خاورمیانه نمی پردازم، چرا که هریک از این ملت ها در صورت افتادن بدام استعمار و تکرار اشتباه ملت ایران در سال ۱۹۷۹ دوره ی سیاه و تاریک دیگری را به تاریخ کشورشان خواهند افزود، ولی دیدیم که سقوط لیبی با یک حادثه ی کوچک آغاز گشت و سپس گسترش یافت، حادثه ای که روزانه سدها نمونه ی بسیار بدتر از آن در گوشه و کنار ایران رخ می دهد و ما ساده از کنار آن می گذریم و یا به تماشایش می نشینیم.

باید از تجربه ی مصر و لیبی آموخته باشیم که تا ابد در انتظار رهبری و اتحاد همگانی نمیتوان نشست و آزادی را به هر قیمت، حتی بدون رهبری می شود و می بایست به دست آورد و در هنگام کارزار است که اتحاد شکل می گیرد و رهبری نیز جایگاه خودش را پیدا می کند.

این روزها، عربها در اندیشه ی دموکراسی بسر می برند و ایرانیان در حال عزاداری برای اعراب کشته شده در هزار و پانصد سال پیش هستند! عربها به دنبال آزادی و مردم سالاری به خیابانها آمده و ایستاده اند تا دیکتاتورهای فاسد را به زیر بکشند، و ملت

جنبش حمایت از مبارزات ملت ایران
MOVEMENT TO SUPPORT FREEDOM IN IRAN

ایران کورکورانه به پیروی از آخوندهای شیادِ ناجمهوریِ اسلامی به درون مسجدها و تکیه‌های عزاداری کشیده شده‌اند و تا سحرگاهان برای مرده‌های پوسیده‌ی ۱۵۰۰ سال پیشِ همین عربها مراسم سوگواری براه انداخته و به سر و سینه‌ی خود می‌کوبند! فراخوان رقص و شادی به مناسبت سقوط دیکتاتور لیبی در هر شهر و روستا و در هر کوی و برزن لیبی برپاست، و فرزندان کورش بزرگ در غم کشته شدن چند عرب ضدایرانی، آنهم ۱۵۰۰ سال پیش، زانوی غم بغل کرده و سخت در سوگ نشسته‌اند! از طرفی برای رهایی مردم لیبی از دست جنایتکاری چون معمرالقذافی شادمان و از سوی دیگر بسیار اندوهگین برای مردم میهنم هشتم که ۳۳ سال است در اسارت مافیای آخوندیسم بسر می‌برند.

امروزه مشکل ملت ایران در نبودن اتحاد و همبستگی نیست، اشکال از آنجا آغاز گشته که روشنفکران و نیروهای سیاسی ما سوراخ دعا را گم کرده‌اند. از یک طرف گروهی خود فروخته و گمراه به دنبال اصلاحات برای فریب مردم هستند، گروه دیگری از خدا بی‌خبر و مزدور بیگانه ساز اسلام لچک‌بسرهای اروپانشین را می‌نوازند، و از سوی دیگر رژیم حاکم بر ایران خط و نشانهای قرمز برای فردای ملت ایران میکشد که مبدا مردم پایشان را بیشتر از گلیم الله دراز کنند و تار و پود آخوندها را به آتش بکشند!

دیدیم که ملت لیبی بدون اپوزسیون، و بدون تجربه‌ی مبارزاتی، بدون سابقه‌ی انقلاب و بدون رهبری برخاستند و ایستاد ایستادگی کردند و سختی کشیدند و در پایان دیکتاتور را به زیر کشیدند. دیدیم که ملتی زخم خورده و ستم کشیده با صداقت به خیابانها آمدند و ایستاده و پیروز شدند. و اینک ما ملت ایران با یک دنیا تجربه و پشتوانه‌ی بزرگ فرهنگی باید فراخواست تاریخی خود را بگیریم "**آزادی آری یا خیر**"

جنبش حمایت از مبارزات ملت ایران
MOVEMENT TO SUPPORT FREEDOM IN IRAN

اگر پاسخ ما ملت ایران آریست، پس باید آماده باشیم که بهایش را تا به پایان بپردازیم، همانگونه که دیگران پرداختند.

پرنده‌ی آزادی و انقلاب‌های خاور میانه از ایران آغاز به پرواز کرد و به تونس و مصر و لیبی و سوریه رسید و بزودی به ایران باز می‌گردد. او هرگز در چهار چوب تنگ ایدئولوژی‌ها جای نمی‌گیرد و قفس تنگ اندیشه‌های پوسیده را شکسته و به سوی آسمان پر می‌کشد، پرنده‌ایکه شادی و نشاط و سرزندگی و بالندگی و پویایی جامعه را به ارمغان خواهد آورد.

هنگامیکه تخم مرغ به وسیله یک نیرو از خارج شکافته می‌شود، یک زندگی به پایان می‌رسد. ولی زمانیکه به وسیله نیروئی از داخل شکافته می‌شود، یک زندگی آغاز می‌گردد. و بدین سان دگرگونیهای بزرگ نیز همیشه از داخل انسان آغاز می‌گردد!

روز اول مهر ماه برای یک همبستگی ملی و خیزش پر شور هم‌آهنگ شده و اینبار هنگام آن فرارسیده است که ما نیز آموخته‌ها را بکار بگیریم، جدالهای کودکانه را کنار بگذاریم، بحث نژاد و پرچم، سکولاریزم و سوسیالیزم، و رسیدگی به هزاران اختلاف سلیقه‌ی خودمان را به زمان دیگری واگذار کنیم و فقط به ایران و آزادی ایران و خیزش براندازی رژیم ننگین اسلامی در روز اول مهر بیاندیشیم.

پیروزی و آزاده‌گی شایسته‌ی همه آزاده مردان و شیر زنان است.

دکتر نوشیروان حاتم

بنیاد ایرانیان

۳۱ مرداد ۲۵۷۰ شاهنشاهی | ۲۲ آگوست ۲۰۱۱ مسیحی